Απόφαση 705 / 2018 (Α1, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 705/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α1' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Βασίλειο Πέππα, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη (κωλυομένου του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου Γεράσιμου Φουρλάνου), Γεώργιο Λέκκα, Αθανάσιο Καγκάνη, Ιωάννη Μπαλιτσάρη και Θωμά Γκατζογιάννη, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 22 Μαΐου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: Κοινοπραξίας με την επωνυμία "...", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Χρήστο Κούκλη και κατέθεσε προτάσεις,

Της αναιρεσιβλήτου: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία "... Α.Ε.", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κωνσταντίνο Χριστοδούλου και κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 22/6/2011 προσφυγή-αγωγή της ήδη αναιρεσείουσας, που κατατέθηκε στο Πενταμελές Εφετείο Πατρών.

Εκδόθηκε η 316/2015 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου, την αναίρεση της οποίας ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 4/4/2016 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Ο πληρεξούσιος της αναιρεσείουσας ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως, ο πληρεξούσιος της αναιρεαιβλήτου την απόρριψή της και καθένας την καταδίκη του αντίδικου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινομένη αίτηση αναιρέσεως προσβάλλεται η εκδοθείσα αντιμωλία των διαδίκων, 316/2015 τελεσίδικη απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Πατρών, η οποία, απέρριψε την από 22-6-2011 προσφυγή - αγωγή της αναιρεσείουσας, με την οποία ζητούσε, να ακυρωθεί

λογαριασμού από την Διευθύνουσα Υπηρεσία στον ανάδοχο προς ανασύνταξη και επανυποβολή, ως προς τα κατά νόμο στοιχεία του (λογαριασμού), τα οποία δεν απετέλεσαν την αιτία της εν λόγω εκάστοτε επιστροφής του (προς διόρθωση, επανασύνταξη και επανυποβολή του), η Διευθύνουσα Υπηρεσία δεν στερείται του δικαιώματος του κατά πρώτον ελέγχου τους και της εκ νέου επιστροφής του λογαριασμού στον ανάδοχο προς διόρθωση και των στοιχείων αυτών και εν συνεχεία ανασύνταξη και επανυποβολή του λογαριασμού. Και τούτο, αφ' ενός μεν, διότι δεν ορίζεται με τις ανωτέρω διατάξεις, ούτε ερμηνευτικά συνάγεται από αυτές, ότι ως προς τα στοιχεία του λογαριασμού, για τα οποία η Διευθύνουσα Υπηρεσία, από τον έλεγχο που πραγματοποίησε, δεν διαπίστωσε ανακρίβειες ή ασάφειες και δεν παρήγγειλε και γι' αυτά την ανασύνταξη και επανυποβολή του, ο λογαριασμός, από την πάροδο μηνός, καθίσταται απρόσβλητος, ήτοι ότι εγκρίνετα μερικώς, ουδέ ότι αποκλείεται η δυνατότητα αυτή, δηλαδή, ότι η Διευθύνουσα Υπηρεσία στερείται τέτοιου ελέγχου και τέτοιας διορθώσεως τους, αφ' ετέρου δε διότι η τοιαύτη εκ νέου επιστροφή στον ανάδοχο του λογαριασμού, προς διόρθωση και ως προς στοιχεία του, διάφορα εκείνων, για τα οποία είχε προηγουμένως επιστραφεί, δικαιολογείται από τον σκοπό των διατάξεων αυτών, που είναι η ανάγκη προλήψεως αβλεψιών ή λαθών ή παραδρομών κλπ και εν τέλει ασφαλούς και ορθής συντάξεως ενιαίως του λογαριασμού κο ακολούθως πιστοποιήσεως, ως εκκαθαρισμένου, του πληρωτέου στον ανάδοχο ποσού. Επομένως, και στην περίπτωση αυτή, από την πάροδο άπρακτης της ανωτέρω μηνιαίας προθεσμίας από την τελευταία επανυποβολή του λογαριασμού από τον ανάδοχο, α λογαριασμός θεωρείται, ανεξαρτήτως τυχόν πλημμελειών του, αυτοδικαίως εγκεκριμένος ως προς όλα τα κατά νόμο στοιχεία του και η Διευθύνουσα Υπηρεσία δεν μπορεί, πλέον, να τον τροποποιήσει προβαίνοντας σε κάποια από τις ανωτέρω ενέργειες. Εξ άλλου, κατά το άρθρο 559 αριθ. 1(α) ΚΠολΔ, ιδρύεται λόγος αναιρέσεως, αν παραβιάσθηκε κανόνας ουσιαστικού δικαίου. Τούτο συμβαίνει αν, για την εφαρμογή κανόνα ουσιαστικού δικαίου, το δικαστήριο απαίτησε περισσότερα στοιχεία ή αρκέστηκε σε λιγότερα στοιχεία από εκείνα που αυτός απαιτεί, καθώς και αν το δικαστήριο προσέδωσε στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου έννοια διαφορετική από την αληθινή. Στην περίπτωση, που το δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν την υπόθεση, η παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου κρίνεται ενόψει των πραγματικών περιστατικών, που, ανελέγκτως, δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν το δικαστήριο της ουσίας και της υπαγωγής αυτών στο νόμο, ιδρύεται δε ο λόγος αυτός, όταν το δικαστήριο εφάρμοσε το νόμο, παρότι τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, δεν ήταν αρκετά για την εφαρμογή του ή δεν εφάρμοσε το νόμο, παρότι τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε αρκούσαν για την εφαρμογή του, καθώς και όταν προέβη σε εσφαλμένη υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών σε διάταξη στο πραγματικό της οποίας αυτά δεν υπάνονται. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση της από 22-6-2011 προσφυγής - αγωγής της, που άσκησε ενώπιον του Πενταμελούς Εφετείου Πατρών κατά της αναιρεσίβλητης, η αναιρεσείουσα ισγυρίσθηκε, καθ' όσον αφορά τον ερευνώμενο αναιρετικό λόνο, ότι με την από 24-5-2006 σύμβαση, που καταρτίσθηκε μεταξύ αυτής και της αναιρεσίβλητης, ανέλαβε την εκτέλεση του δημοσίου έργου "Κατασκευή Σήραγγας ... της Σιδηροδρομικής Γραμμής Υψηλών Ταχυτήτων Αθηνών - Πατρών" (...), προϋπολονισμού δαπάνης 53,573,027,91 ευρώ, χωρίς αναθεώρηση και Φ.Π.Α.". ΄ Ότι η προθεσμία εκτελέσεως του έργου ορίσθηκε σε 34 ημερολογιακούς μήνες, δηλαδή μέχρι την 20 Μαρτίου 2009, ενώ με την .../12-12-2008 απόφαση του Δ.Σ. της καθής εταιρείας εγκρίθηκε παράταση προθεσμίας έως τις 24-3-2010 η με αυτή προσβαλλόμενη πράξη της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, με την οποία περικόπηκε κονδύλιο λογαριασμού πληρωμής της αμοιβής της (αναιρεσείουσας) για την εκτέλεση του δημοσίου έργου "Κατασκευή Σήραγγας ... κλπ" και, κατά περιορισμό του καταψηφιστικού αιτήματος σε αναγνωριστικό, να αναγνωρισθεί ότι η καθ' ης - εναγομένη και ήδη αναιρεσίβλητη υποχρεούται να της καταβάλει, νομιμότοκα, το ποσό των 935.360,66 ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Η αίτηση αναιρέσεως ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 552, 553, 556, 558, 564, 566 παρ. 1 ΚΠολΔ), είναι συνεπώς παραδεκτή (άρθρο 577 παρ. 1 ΚΠολΔ) και πρέπει να ερευνηθεί, περαιτέρω, ως προς τους λόνους της (άρθρο 577 παρ. 3 ΚΠολΔ).- Με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 53 του ν. 3669/2008 (που εν προκειμένω εφαρμόζεται ως εκ του επιδίκου κρισίμου χρόνου), ορίζονται ότι, "Η πληρωμή στον ανάδοχο του εργολαβικού ανταλλάγματος γίνεται τμηματικά, με βάση τις πιστοποιήσεις των εργασιών που έχουν εκτελεσθεί μέσα στα όρια του χρονοδιαγράμματος εργασιών..." (παρ.1) και ότι "Η πραγματοποίηση τόσο των τμηματικών πληρωμών όσο και της οριστικής πληρωμής του εργολαβικού ανταλλάγματος, καθώς και η εκκαθάριση όλων των αμοιβαίων απαιτήσεων από την εργολαβική σύμβαση, γίνεται με βάση τους λογαριασμούς και τις πιστοποιήσεις" (παρ.2), ενώ με τις παραγράφους 8 και 9 του ίδιου άρθρου 53 του ν. 3669/2008, (όπως η παράγραφος 8 είχε πριν από την πρόσφατη τροποποίηση της με το άρθρο 134 παρ. 3 ν. 4070/2012 και εν προκειμένω εφαρμόζεται ως εκ του επιδίκου κρισίμου χρόνου), ορίζονται αντιστοίχως τα εξής: "Οι λογαριασμοί υποβάλλονται στη Διευθύνουσα Υπηρεσία που τους ελέγχει και τους διορθώνει, αν είναι ανάγκη, μέσα σε έναν (1) μήνα. Αν ο λογαριασμός που έχει υποβληθεί έχει ασάφειες ή ανακρίβειες, σε βαθμό που να είναι δυσχερής η διόρθωση του, η Διευθύνουσα Υπηρεσία, με διαταγή της προς τον ανάδοχο, επισημαίνει τις ανακρίβειες ή ασάφειες που διαπιστώθηκαν από τον έλεγχο και παραγγέλλει την ανασύνταξη και επανυποβολή του. Στην περίπτωση αυτή η οριζόμενη μηνιαία προθεσμία για τον έλεγχο του λογαριασμού αρχίζει από την επανυποβολή, ύστερα από την ανασύνταξη από τον ανάδοχο. Ο έλεγχος του λογαριασμού μπορεί να γίνει από συνεργείο της υπηρεσίας, στο οποίο συμμετέχει ο επιβλέπων το έργο. Ο επιβλέπων υπογράφει το λογαριασμό, βεβαιώνοντας έτσι ότι οι ποσότητες είναι σύμφωνες με τις επιμετρήσεις και τα επιμετρητικά στοιχεία, οι τιμές σύμφωνες με τη σύμβαση και τις σχετικές διατάξεις και γενικά ότι έχουν διενεργηθεί στο λογαριασμό όλες οι περικοπές ή εκπτώσεις ποσών, που προκύπτουν από το νόμο και την εφαρμογή της σύμβασης. Ο λογαριασμός, μετά τον έλεγχο, εγκρίνεται από τη διευθύνουσα υπηρεσία και έτσι εγκεκριμένος αποτελεί την πιστοποίηση για την πληρωμή του αναδόχου. Η έγκριση του λογαριασμού από τη Διευθύνουσα Υπηρεσία είναι δυνατή και χωρίς την υπογραφή του επιβλέποντος (παρ.8). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, μεταξύ των άλλων, ότι σε περίπτωση υποβολής λογαριασμού από τον ανάδοχο του έργου, η Διευθύνουσα Υπηρεσία υποχρεούται μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή του να προβεί στον έλεγχο αυτού και είτε να τον εγκρίνει όπως υποβλήθηκε, είτε να αρνηθεί παντελώς την έγκριση του, είτε να προβεί σε διόρθωση και στη συνέχεια έγκριση του ή, αν είναι δυσχερής η διόρθωση, να τον επιστρέψει στον ανάδογο προς ανασύνταξη και επανυποβολή. Αν η ανωτέρω μηνιαία προθεσμία παρέλθει άπρακτη, δηλαδή η Διευθύνουσα Υπηρεσία δεν προβεί σε καμία από τις ανωτέρω ενέργειες, ο λογαριασμός θεωρείται, ανεξαρτήτως τυχόν πλημμελειών του, αυτοδικαίως ενκεκριμένος, η δε Διευθύνουσα Υπηρεσία δεν μπορεί πλέον να τροποποιήσει τον λογαριασμό αυτό (βλ. σχετ. Α.Ε.Δ. 8/2004, ΑΠ 271/2016). Προκύπτει, επίσης, από τις διατάξεις αυτές, ότι σε περίπτωση διαδοχικών επιστροφών του υποβληθέντος

με αναθεώρηση, λόγω μη υπάρξεως υπαιτιότητας και στη συνέχεια με την όμοια .../15-7-2010 απόφαση εγκρίθηκε παράταση προθεσμίας έως 31-12-2010 με αναθεώρηση και εκ νέου με την ...14-2-2011 απόφαση εγκρίθηκε παράταση προθεσμίας με αναθεώρηση έως 3-7-2011, λόγω μη ύπαρξης υπαιτιότητας της αναδόχου εταιρείας. Ότι στις 11-2-2010 προέβη σε διακοπή εργασιών εκτέλεσης έργο, εξαιτίας της καθυστερημένης πληρωμής, χωρίς δική της υπαιτιότητα, του 26ου και 27ου λογαριασμού (πέραν του διμήνου από την υποβολή τους), υποβάλλοντας νόμιμα στην Διευθύνουσα Υπηρεσία την ειδική δήλωση διακοπής εργασιών σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 62 και του άρθρου 53 παρ. 9 του Ν. 3669/2008, που αποτελούσε ταυτόχρονα και όχληση για καταβολή θετικών ζημιών από τη διακοπή. Ότι με τη δήλωση αυτή, επιφυλάχθηκε ρητά να διεκδικήσει τις θετικές της ζημίες της, εξαιτίας της διακοπής των εργασιών, ορισμένες εκ των οποίων ενδεικτικά κατονόμασε (σταλίες μηχανημάτων, μισθοδοσία προσωπικού ασφαλείας, δαπάνες απόλυσης προσωπικού, πάγιες δαπάνες διατήρησης γραφείων, δαπάνες εγγυητικών επιστολών κλπ.). Ότι η προαναφερθείσα καθυστέρηση πληρωμής πέραν του διμήνου λόγω έλλειψης χρηματοδότησης του έργου από το Ελληνικό Δημόσιο - των 26ου και 27ου λογαριασμών, συνεχίστηκε επίσης στον 28ο λογαριασμό και στον 29ο λογαριασμό. Ότι στις 27/4/2010 με την εξόφληση του 29ου λογαριασμού έγινε επανέναρξη των εργασιών εκτέλεσης του έργου. Ότι, εξαιτίας της ως άνω διακοπής των εργασιών εκτέλεσης του έργου, υπέστη θετικές ζημίες, συνολικού ύψους 842.100,34€, πλέον ΦΠΑ, όπως αναλύονται στον παρατιθέμενο στην ένδικη προσφυγή πίνακα, τις οποίες υπέβαλε με τον 32ο λογαριασμό. Ότι πέραν των ανωτέρω θετικών ζημιών, στον ανωτέρω 32ο λογαριασμό περιέλαβε αναλυτικά και τους τόκους λόγω καθυστερημένης εξόφλησης των 26ου, 27ου, 28ου και 29ου λογαριασμών, συνολικού ποσού 93.260,32 ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Ότι τον παραπάνω 32ο λογαριασμό, αρχικά υπέβαλε με το ...11-06-2010 έγγραφό της (αρ. πρωτ. .../11-06-2010), ο οποίος με το ...09-07-2010 έγγραφο ..., της επεστράφη για ανασύνταξη, προκειμένου να επανυπολογίσει την δαπάνη αναθεώρησης του έργου, με χρήση των οριστικών συντελεστών αναθεώρησης, που είχαν εν τω μεταξύ εκδοθεί, χωρίς να γίνεται καμία αναφορά στα ποσά θετικών ζημιών και τόκων που είχα συμπεριλάβει. Ότι με το ../14-07-2010 έγγραφό της (αρ. πρωτ./14-07-2010) επανυπέβαλε τον ανωτέρω 32ο λογαριασμό, έχοντας υπολογίσει την δαπάνη αναθεώρησης με τους νέους συντελεστές και έχοντας πάλι περιλάβει την ως άνω υπολογισθείσα συνολική δαπάνη των 935.360,66 ευρώ (=842.100,34 + 93.260,32) για θετικές ζημίες και τόκους υπερημερίας. Ότι με το ...13-10-2010 έγγραφο της Διευθύνουσας Υπηρεσίας της ..., της επεστράφη για 2η φορά ο εν λόγω 32ος λογαριασμός, προκειμένου να ενσωματωθούν οι υπ΄ αριθμ. 9, 10 και 11 οριστικές επιμετρήσεις, που αύξαναν το ύψος του λογ/μου και να υποβληθεί μία εγγυητική επιστολή αντικατάστασης κρατήσεων, σύμφωνα με την εγκύκλιο ...-09-2010 του Υπουργού Υ.Μ.Δ. Ότι και πάλι δεν έγινε καμία αναφορά για μείωση ή περικοπή ή οποιαδήποτε διαφωνία σε σχέση με την ως άνω συμπεριληφθείσα δαπάνη των 935.360,66 ευρώ. Ότι με το .../19-10-2010 επανυπέβαλε τον εν λόνω 32ο λοναριασμό, ανασυντανμένο σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, έχοντας και πάλι περιλάβει την δαπάνη των 935.360,66 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, για θετικές ζημίες και τόκους υπερημερίας. Ότι με την .../26-10-2010 πράξη της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, με την οποία επιστράφηκε για τρίτη (3η) φορά ο λογαριασμός αυτός, η Διευθύνουσα Υπηρεσία, περιέκοψε για πρώτη φορά την ανωτέρω δαπάνη των 935.360,66 ευρώ, παρότι είχε παρέλθει χρονικό διάστημα 4,5 μηνών από τότε που περιελήφθη για πρώτη φορά στο λογαριασμό για πληρωμή. Ότι η περικοπή

της ανωτέρω δαπάνης και η εξ αυτού του λόγου επιστροφή του 32ου λογαριασμού αυτού είναι μη νόμιμη, ενόψει του ότι είχε περιληφθεί τόσον στον αρχικά υποβληθέντα λογαριασμό αυτόν, όσον και στον εν συνεχεία επανυποβληθέντα και δεν είχε διαγραφεί από την Υπηρεσία και επομένως, από τις 11-07-2010, είχε ήδη παρέλθει, άπρακτη από της αρχικής υποβολής του λογαριασμού στις 11-06-2010, η αποκλειστική μηνιαία προθεσμία διόρθωσης του κονδυλίου αυτού, με αποτέλεσμα να μην είναι πλέον νόμιμη οποιαδήποτε μεταγενέστερη διόρθωση ή διαγραφή του. Στη συνέχεια επικαλούμενη η προσφεύγουσα ενάνουσα, ότι κατά της ανωτέρω απόφασης της Διευθύνουσας Υπηρεσίας υπέβαλε την από την παρ. 1 του άρθρου 76 του v.3669/2008, .../29-10-2010 ένστασή της, ότι η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με την ...29-12-2010 απόφαση της αναιρεσίβλητης, η οποία της κοινοποιήθηκε εκποόθεσμα, στις 10-1-2011, ότι, ακολούθως, στις 21-3-2011 άσκησε νόμιμα και εμπρόθεσμα την από 16-3-2011 αίτηση θεραπείας, με την οποία συμπροσέβαλε και την εκπρόθεσμη απόφαση της Προϊστάμενης Αρχής και ότι μετά την πάροδο, στις 21-6-2011, άπρακτης της τρίμηνη προθεσμία για έκδοση απόφασης επί της παραπάνω αίτησης θεραπείας, άσκησε, εντός των επομένων δύο μηνών, την ένδικη προσφυγή - αγωγή της, ζήτησε, να ακυρωθούν: α) η .../26.10.2010 πράξη της Διευθύνουσας Υπηρεσίας περί επιστροφής για τρίτη (3η) φορά του 32ου λογαριασμού του εν λόγω έργου, β) η τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη της ...29.10.2010 ένστασής της, ως και η εκπρόθεσμη απόφαση απόρριψης αυτής, με την ...29-12-2010 απόφαση της Προϊσταμένης Αρχής και γ) η τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη της από 16.3.2011 αίτησης θεραπείας της, με σκοπά και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της εργοδότιδος αντιδίκου της να της καταβάλει τα ποσά: α) των οκτακοσίων σαράντα δύο χιλιάδων εκατό ευρώ και τριάντα τεσσάρων λεπτών (842.100,34€), πλέον ΦΠΑ, για θετικές ζημίες λόγω διακοπής εργασιών και β) των ενενήντα τριών χιλιάδων διακοσίων εξήντα ευρώ και τριάντα δύο λεπτών (93.260,32 €), πλέον ΦΠΑ, για τόκους υπερημερίας λόγω καθυστερημένης εξόφλησης των 26ου έως και 29ου λογαριασμών, ήτοι συνολικά το ποσό των εννιακοσίων τριάντα πέντε χιλιάδων τριακοσίων εξήντα ευρώ και εξήντα έξι λεπτών (935.360,66 €) (=842.100,34 + 93.260,32), πλέον ΦΠΑ, νομιμότοκα από 11.8.2010 (πάροδος διμήνου από την αρχική υποβολή του 32ου λογαριασμού) ή επικουρικά από την υποβολή της ένστασης ή σε δεύτερη επικουρική βάση από την άσκηση της αίτησης θεραπείας ή σε τελευταία επικουρική βάση από ασκήσεως της παρούσας μέχρι την εξόφληση. Επί της, υπό το ανωτέρω περιεγόμενο και αίτημα προσφυγής - αγωγής αυτής, το Εφετείο δέχθηκε τα ακόλουθα, σε σχέση με τον ερευνώμενο λόγο αναίρεσης: ".....δεδομένου ότι η προσφεύγουσα στην προκειμένη περίπτωση επικαλείται ότι ο ένδικος 32ος λογαριασμός πληρωμής του έργου επανυποβλήθηκε από αυτήν για τρίτη φορά με το αριθμ. πρωτ. .../19-10-2010 έγγραφό της, ανασυνταγμένος σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, η μηνιαία προθεσμία που έχει η Διευθύνουσα Υπηρεσία για τον έλεγγο του λογαριασμού αυτού αρχίζει από την τελευταία ως άνω επανυποβολή του στις 19-10-2010, εντός της οποίας η Διευθύνουσα Υπηρεσία προέβη σε έλεγχο και διόρθωση του λογαριασμού και με την προσβαλλόμενη πράξη της .../26-10-2010 που κοινοποίησε αυθημερόν στην προσφεύνουσα, δηλαδή στην ίδια ως άνω προθεσμία, όπως είχε δικαίωμα προέβη στη διόρθωση του λογαριασμού με την περικοπή του επίμαχου ως άνω κονδυλίου.". Ακολούθως, με βάση την κρίση του αυτή, το Εφετείο απέρριψε ως νόμω αβάσιμη την προσφυγή αυτή της αναιρεσείουσας, κατά το μέρος της, με το οποίο η τελευταία επικαλείτο την αυτοδίκαιη έγκριση του επιδίκου λογαριασμού, λόγω παρόδου της μηνιαίας προθεσμίας από της εκάστοτε υποβολής του, χωρίς η Διευθύνουσο

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 5 Μαρτίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

και νυν Πρόεδρος Αρείου Πάγου

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΉΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 17 Απριλίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπηρεσία να προβεί στην διόρθωσή του και ζητούσε την εκ του λόγου αυτού ακύρωση της ανωτέρω .../26-10-2010 πράξεως της τελευταίας (Διευθύνουσας Υπηρεσίας), με την οποία περικόπηκε από τον λογαριασμό αυτό η προαναφερόμενη επίδικη δαπάνη. Με την κρίση του αυτή, το ανωτέρω Δικαστήριο της ουσίας, παρεβίασε με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 53 παρ. 8 του ν. 3669/2008 και τούτο, γιατί ναι μεν κατά την επικαλούμενη από την προσφεύγουσα και ήδη αναιρεσείουσα πρώτη επιστροφή, στις 9-7-2010, του εν λόγω 32ου λογαριασμού χωρίς διόρθωση ή περικοπή από την Διευθύνουσα Υπηρεσία. της περιεγόμενης σε αυτόν (λοναριασμό) επίδικης δαπάνης, δεν είχε παρέλθει μήνας από της υποβολής του, στις 11-6-2010 και συνεπώς, κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις, δεν μπορεί, να θεωρηθεί ότι, ως προς την επίδικη δαπάνη, είγε αυτοδικαίως εγκριθεί ο λοναριασμός αυτός, όπως προσάπτει την αιτίαση στην προσβαλλομένη απόφαση η αναιρεσείουσα με το πρώτο μέρος του πρώτου από το άρθρο 559 αρ. 1(α) ΚΠολΔ λόγου αναιρέσεως, όμως, από την δεύτερη επανυποβολή του λοναριασμού αυτού από την προσφεύνουσα, στις 14-7-2010 και μέχρι την εκ νέου επιστροφή του, από την Διευθύνουσα Υπηρεσία, στις 13-10-2010, χωρίς διόρθωση ή περικοπή της δαπάνης αυτής, παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός μηνός, που ορίζεται από την ανωτέρω διάταξη και επομένως θεωρείται, ότι αυτοδικαίως εγκρίθηκε από την τελευταία (Διευθύνουσα Υπηρεσία) η επίδικη αυτή δαπάνη, με συνέπεια, η επικαλούμενη περικοπή της από την τελευταία, με την ανωτέρω προσβαλλόμενη με την προσφυγή .../26-10-2010 πράξη της, μετά την παραπάνω τρίτη επανυποβολή του λογαριασμού από την προσφεύγουσα, στις 19-10-2010, στον οποίον και πάλι περιελαμβάνετο, να είναι μη νόμιμη.

Συνεπώς, ο από το άρθρο 559 αρ. 1(α) ΚΠολΔ, πρώτος λόγος της αιτήσεως, κατά το δεύτερο μέρος του, με τον οποίον η αναιρεσείουσα επικουρικά προσάπειε στην προσβαλλόμενη την περί τούτου αγετική αιτίσης, είναι βάσιμος, Επομένως, κατά παραδοχή του λόγου αυτού αναιρέσεως, η αναιρετική εμβέλεια του οποίου καθιστά αλυσιτελή την εξέταση των λοιπών λόγων αυτής, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπειμήθεί η υπόθεση στο ίδιο Εφετείο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων, οι οποίοι εξέδωσαν την αναιρούμενη απόφαση, να διαταχθεί, συμφώνως προς το άρθρο 495 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ., η επιστροφή του παραβόλου στην καταθέσασα αυτό και να καταδικασθεί η αναιρεσίβλητη στα δικασικά έξοδα της αναιρεσείουσας (άρθρα 176, 183 ΚΠολ.Δ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την υπ΄ αριθμ. 316/2015 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Πατρών

Παραπέμπει την υπόθεση, για περαιτέρω εκδίκαση, στο ίδιο Εφετείο, το οποίο θα ουγκροτηθεί από άλλους δικαστές, από εκείνους που εξέδωσαν την αναιρεθείσα απόφαση.- Διατάσοει την επιστροφή του παραβόλου στην καταθέσασα αυτό.

Καταδικάζει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2.700) ευρώ.